

EPITHALAMION

SCRIPTVM IN GRATIAM DOCTIS

SIMI VIRI MAGISTRI GEORGII HELMERICI

Goltbergensis celebrantis nuptias cum honestissima

uirgine ESTHERA filia grauissimi & prae-

dentissimi uiri MELCHIORIS ZAN

Senatoris Glogouiensis.

A

MARTINO KINNERO LEOB.

Schucense Silesio.

CASP. DIVCERVS

Georgio Helmerico.

Ἦσε τοῖο παῖδος θεοῦ υἱός Ἰκόνε

γαμέοντι τε γημομένη τε.

νοῖς οἷον ἄνθεσιν ἐιαρίνοισιν

ἔβουνθ' ὁσίοιστε καὶ ἄγνοισ.

ἅπαλιν φρονεῖα πνευματικοῖσιν,

ἐκ θεοῦ φροσάνθ' ἵνα καρπαφύσῃ.

Νύμφε, ἔσθ' ἄρ', ὅσ' ὅλβι' ἴδενθ' ἄερ

λεῖον φραδέως πεπνυμένη πνεύματι.

σύ πινυτοῖς πνεύματι πνεύματι.

τοὶ γλυκερὴ καὶ ἀπόστομα τῶν ῥέει ἀνδρῶν.

WVITTEBERGAE

J. M. D. LV. 2

Doctissimo viro D. fusto
Henricho praeposito
obseruando

PIGRAMMA SCANDALIVM IN
Nuptijs Doctissimi uiri M. Georgij Helmerici
Silesij, Autore M. Hieronimo Ofio,
Thuringio.

NVper Leucoream uoua fama uagata per urbem,
Docte Helmere tuæ nuncia fortis erat.
Explicuisse nouum tibi se foeliciter annum,
Et tribuisse thoro dona petita tuo.
Eia cui talem hæc pariunt exordia strenam,
Auspicio foelix iure sat ipse suo est.
Nullus adhuc micuit tibi uultu grator annus,
Nullaq; spes socij est blandior orta thori.
Carus eras fateor clarijs Helmere Camoenis,
Hic modo cura tibi tunc erat una chorus.
Dum te Leucoridis Schola nobiscum urbis habebat,
Vnaq; pransuris mensa duobus
At nunc (quod poteram tunc diuini) us)
Mens alij Nymphæ se tua tota a
Quæ tibi pierijs est carior una puellis,
Hæc tua sola prius cura fuere licet.
Vt adeo pharetratus amor domat omnia uir
Et quos non credas uincere posse pri
ad quod te fieri uoluerunt fata maritum,
Deficies clario nil tamen inde ch
Pierides etiam sunt co nente puella,
His re grata d si ligat unus amor.
Hinc igitur a iris se tempera cepti,
Sint precor strar gat.
Principium foelix medi elicius illo,
Lataq; post Pylj æcula finis eat.
Castus alat puris conco dia pectora flammis,
Et non ulla feri urgia mittat amor.
Vos regat æthereo del sus spiritus astro,
Vnanimiq; dur ungat amec precor
Augeat & tenera cio uestros prole penates
Cum qua sæpedomi ludat uterq; parens.

2207601

EPITHALAMION

SCRIPTVM DE NVPTIIS DOR

tiſſimi uiri M. Georgij Helmerici
Goltbergenſis etc.

Dulcia quæ Cadmo cecinisti uota camœnæ
Cum ſibi conſortem iunxit amore Deam;
Nunc eadem ſumpto percurrite barbita plectro,
Omina fatidicis ædite fauſta modis,
Tuq; chori ductrix ERATO, quæ præſes amantum
Nobile pacifici nomen amoris habes;
Huc age deſertis allabere Phocidos aruis,
Et cane legitimo proſpera uota toro.
Ducit enim multa præſtantem dote puellam,
HELMERICUS ueſtri portio magna chori.
Qua iacet Elyſijs turrita Glogouia campis,
Piſcifer ac lentis odera uergit aquis.
Nunc age rumpe moras uiridique nitentia lauro,
Serta para, tanto ſerta paranda uiro.
Mox pete mox curſu uicina Sileſidos arua,
Et loca quæ tumidis alluit Odra uadis.
Mœnibus at cinctam cum forte ſubiueris urbem,
Hauiſta tibi lætos perferet aura ſonos.
Concaua nam multo reſonabunt Tympana pulſu,
Dulce canent motæ fila ſonora lyræ.
Peti fora, per uicos, per compita curret in urbe,
Læta puellarum læta caterua uirum.
Mænades ut quondam celebrantes Orgia Bachi
Per ſua diffuſis colla ruere comis.
Mox glomerata petet præcinctas frondibus ædes,
Pangit ubi gratum turba canora melos.

A

Hinc

Hinc bene culta strepent festi choreis;
Inde uorax pingui flamma crepabit humo.
Hinc nitidis cernes apponi fercula mensis,
Inde popinales frustra secare cocos.
Talia quid referam? dubies tu dirige gressus,
Qua tibi præcurrens turba notabit iter.
Tunc erit ut subeas uario resonantia plausu
Tecta, quibus dulcis uota sonabit Hymen;
Fallor? an incompta lustrabis ueste penates;
Hospes ubi Tyria sindone tectus adest?
Fallor an inflatus te pellet sedibus hospes?
Auersoque tuos respuet ore sonos?
Nam tibi purpureo non splendet corpus amictu,
Non tibi fragrantí fumat odore coma.
Quò ruis? argutos metuis quin anser olores?
Multa dabunt pueri uerber multa senes.
Multa tibi mordax asperget crimina Momus,
Allinet ac fronti tetra uenena tuæ.
Hæc tibi sunt quamuis magnos paritura dolores,
Tu tamen informi limina tange pede.
Protinus attonito miraberis agmina uultu:
Præstantesque uiros fœmineumque decus.
Inde choros iuuenum Tyrius quos uelat amictus,
Ad sua quos nitidus iura uocauit Hymen.
Pars ibi Lignitjs allapsa moratur ab oris,
Pars ibi Chryforeo uictitat orta iugo,
Aspice fac recto præsentem lumine turbam,
Forsan erit quisque qui tibi notus erit.
Culina qui uestri lustrauerit ardua montis,
Ac sua Gorgonee inxerit ora lacu,
Magnus adest casto gratans FRIDLANDVS amoris,
FRIDLANDVS uestri gloria summa gregis.

Qui

Qui sacra Cygna modulatur carmina uocè ,
Hinc ubi Chryforeos Cattus oberrat agros .
Hoc duce stat docto suffulta Silesia cœtu ,
Crescit adhuc tanto fausta iuuenta duce ,
Eius ob hoc latum clarescens fama per orbem
Solis obit geminas non moritura domos .
Doctus adest illic celebrans conuiuia TABVR
Iure tenens docti nomina clara uiri .
Cui soror Vranie, Charites facilesq; Napeæ
Florida Pierio ierta dedere iugo ,
Deniq; Palladiæ non infima gloria gentis ,
Blanda sonans Musis carmina I V S T V S adest ,
Musica cui largas afflarunt numina dotes ,
Eius ut Aonius stillet ab ore liquor .
O tria chryforeo radiantia lumina colle
Sydera mox inter nost habitura locum .
Hos affare uiros dabitur si copia fandi ,
Faustaq; submisso uota precare sono .
Sic ubi te mordax latrantum supprimet agmen
Hos quoq; uel modicam ferre decebit opem .
Totaq; festiuæ cum uideris agmina gentis
Semideosq; uiros, semideasq; nurus .
Ex reliquis sese primoribus inferet unis
Se quoq; uirgineo proferet una choro .
Ille nitet claro ceu fixus in æthere Phœbus ,
Cætera qui radijs contegit astra suis .
Illa nitet rectrix ceu pleno Cynthia cornu
Sól ubi purpureos æquiore mersit equos .
Ille uicem Sponsi , Sponsæ gerit illa pudicæ ,
Illa uiri coniunx, ille maritus erit .
Huic sua fatales cecinere Genethlia Parcæ
Qua rigat auriferum Cattidos unda & m .

Palladis heu multos ibi Castra fuere per annos,
 Pars ibi de uestro floruit amplexa grege.
 Quodq; neges, uestris est terra simillima terris,
 Dixeris Aonio tecta locata solo.
 Nam uelut in uestro sunt bina cacumina monte
 Ad latus ut colles occupat Ascrasuos;
 Sic ibi mons gemino turgescit colle lycaeus
 Ad latus est doctis urbs bene culta uiris.
 Utq; domos uestras Permessidos alluit unda
 Ad iuga sic Catti labitur unda sono.
 Illic Chrysorides cecinerunt blanda Camœnæ
 Carmina, nec paucis dona dedere uiris.
 Fluxit eò præceps allecta Sileidos ora
 Multaq; Sarmaticis abdita turba locis.
 Fallor an & lapides & bruta carentia mente
 Illuc Threicijs mota ruere sonis?
 Signa fidem uerbis facient, uestigia lustres,
 Inuenies lycio Saxa uoluta iugo.
 Gratia FRIDLANDO, uestra qui missus ab arce
 Chrysoream tanta condidit arte Scholam.
 Vnde tot emergunt docti, quot machina Graiûm
 Armatos phrygia fudit in urbe uiros.
 Orphea ceu Rhodope, iuga ceu Parnasia Phœbum,
 Sic ea FRIDLANDVM iactitat ora senem.
 Illa sed inuerso currentibus ordine fati
 Nunc iacet & dotes condolet orba suas.
 Heu mihi quot clades, quot damna, quot hæcenus
 Sustinuit, solitum uix habitura decus. (hostes
 Alma Ceres furibunda famem dispersit in urbe
 Nollet ubi clauso reddere grana solo.
 Mars seruit pestis contagia, Deniq; cunctas
 Stultit. Mulciber igne domos.

Nunc

Nunc sua Caticolæ fugiunt habitacula Nympnæ,
FRIDLANDVS dubijs uictitat exul agris,
O pia quassatæ succurre Silesia genti,
Et sua Chrysorides transfer in arua Deas.
Hæc tibi nunc Erato memoranda putauimus, ista
Cum Sponsus patrium ducat ab urbe genus.
Quid memorem uaria celebres uirtute parentes?
Quæue quibus tandem stemmata ducat auis?
Magna quidē matris sunt stemmata, magna parentis,
Vtraq; Slesiaci clara sub axe domus.
Quem lateat uiuax HELMRICI fama GEORGI
Qui clarus celebri ciuis in urbe fuit?
Quem tibi si iusto cuperem describere uersu,
Mæonidis cuperem pandere uatis opus.
Doctus erat, sacras coluit nam corda per artes
Chryforea doctam rexit in urbe Scholam.
Publica sustinuit patriæ moderamina gentis
Consul enim, donec fata peregit, erat.
Tota uiri tanti creuit Respublica ductu,
Vrbis ab hoc uno grande pependit onus,
Quanta uiri pietas in quosuis, quanta loquelæ
Gratia, Neleidi uix tribuenda duci.
Quoq; fuit Ionathæ coniunctus fœdere David,
Hoc quoq; FRIDLANDO iunctus & ille fuit.
Restat ut & busto gemini iungantur, & una
Reliquias gemini funeris urna tegat.
Singula quid tanti referam monumenta parentis?
Est aliquid claris ducere germen auis.
Hoc patre cum Sponsus primos sibi uendicet ortus,
Vtraq; dilecti nomina patris habet.
Inde refert charum cum re tum nomine patrem,
Nec minus est patriæ, quam fuit ille, decus.

Nam

Nam sua perpetuis ornauit pectora donis,
 Largius & uestris guttura mersit aquis.
 Blanda nouenarum sectatus castra sororum,
 Quà uagus Arctoam permeat Albis humum.
 Quæq; simul Catti rauco fluit unda susurro,
 Et quâ Marchiacos odera transit agros.
 Illic uernantis transegit tempora uitæ
 Ac sibi uicturas arte parauit opes.
 Cætera sint quamuis flammis uictricibus hausta
 Hæc bona non ullo sunt peritura situ.
 Sedulus euoluit preciosa uolumina uatum,
 Quicquid habet latium, Græcia quicquid habet,
 Doctus ob hoc callet uariæ discrimina linguæ,
 Dulcia nam uario uerba tenore sonat.
 Nouit & ambiguo labentia sidera motu,
 Iunctaq; parrhasio percipit astra polo.
 Astra sub extremo radiantia culmine, Phœbo
 Quæq; nitente latent, quæq; latente nitent.
 Scit uaga cur uario uoluantur lumina cursu
 Iam propiora polo iam propiora solo.
 Tardius æstiuum peragret cur Cynthius arcum,
 Oppositum celeri curue pererret equo.
 Cur modo sublimes, humiles modo deferat ignes,
 Cur careat radijs lumen utrumq; suis.
 Humida cur uario niteat Latonia cornu,
 Curue maritales Cynthia ducat equos.
 Filia cur multo niteat Thaumantis amictu,
 Cur eadem subitas procreet Iris aquas.
 Vnde procellosi generentur flamina uenti:
 Vnde trahant ortus fulmina dira suos.
 Cur pluuias æstu, niueas cur frigore plumas
 Aer alat, crines unde cometa trahat.

Nouit

Nouit & humano dominantia corpore membra,
Pabula quæ recoquant quæue recocta uehant.
Vnaq; diuersum generet cur massa fluorem,
Quosue sua motus excitet arte fluor.
Quam sibi mens sedem, rapidus quam uendicet ardor
Quid per diuersos transferat ossa locos,
Abdita perpetuo caleant cur uiscera motu,
Aera cur certa dentq; petantq; uice.
Cur duo perpetuo iungantur fœdere uasa,
Grataq; fraterni signa fauoris alant.
Sed tibi tot uerbis teretes quid tundimus aures?
Hæc tibi sunt uiso nota futura uiro,
Namq; prius Lycio dispersa cacumine Saxa,
Quàm numerem Sponso dona tributa nouo.
Hinc sua uicturis inscripsit nomina Cedris,
Namq; uiri docti nobile nomen habet.
Quodq; probes recto cœlestia dogmata sensu
Nouit, & ardenti seruit amore Deo.
Prælucente fide cœlestis gaudia uitæ
Accipit, inq; tua Christe quiescit ope.
Grata suæ fidei declarat signa subinde,
Vota Deo uero corde profecta sonans,
Quippe suum placidè cuius testatur amorem,
Seruij hinc patriæ non sine laude Scholæ.
Sensit eū magnus Comitem FRIDLANDVS Achatem.
Dum stabant ueteris fulcra decora Scholæ.
Nunc ubi cuncta iacent rapidos collapsa per ignes,
Lignitiæ cepit fræna regenda Scholæ.
Ille suas æquo iam perfert pectore clades,
Sint licet in cineres cuncta redacta suos.
Non fremit & uicta succumbit mente dolori.
Sed uincens & ouans spe sua damna leuat.

utq; magis uincat, speciosam fronte puellam
Eligit, & thalamo gaudet habere suo.
Hæc tibi cum multo memorarim carmine Musa,
Spero tibi notum signa per ista fore.
Si tamen ignoti spectes quoq; corporis artus,
Forsitan id præstans arguet oris honos.
Blanda tibi uultus occurret blanda loquelæ
Gratia, proceri corporis inde decus.
Vestis erit multo miranda nitore, manumq;
Cinget inaurato gemma sepulta toro.
Circumfusa cohors ruet hinc, ruet inde per ædes,
Ut uideat uultus Sponse decore tuos.
Sic tibi concepta notescet imagine Sponsus,
Huic sua quò tandem tradere ferta queas.
Aspice nunc multa stipatam uirgine Sponsam,
Eminet hæc uarijs nobilitata bonis.
Posce genus clarum, formæ præstantia posce
Dona, parem claro dixeris esse proco.
Edita patricio nam sanguine claret in urbe,
Clarius hoc nullum restat in urbe genus.
Magna patris uirtus pietas, doctrina fidesq;
Ingenti totam tollit honore domum.
Ergo nec immerito patriæ moderatur habenas,
Atq; gubernandæ sustinet urbis onus.
Illa decus patrium propria uirtute tuetur,
Ac sua conformi stemmata fulcit ope.
A teneris assueta Deo seruiuit, & omni
Tempore uirgineum casta peregit opus.
Nomen habet ueri non expers ominis ESTHER,
Pingitur hic ipso tecta puella sono.
Sedula quæ ueni patrioq; recondita tecto,
Dulce decus saluæ uirginitatis amans.

Hæc

Hæc quoq; tecta, carens uitijs, & criminis experts,
 Congrua non falsis nomina rebus habet.
 Abdita nam patrijs bene uixit in edibus, unde
 Conscia uirginei signa pudoris habet.
 Nomina Iudeæ cum re sic exprimit ESTHRÆ,
 Nobilis Arfacidæ quæ ducis uxor erat.
 Aurea quid memorem præstantis munera formæ,
 Vincit enim Momo iudice quasq; Deas.
 Candida turgescunt suffusa ruboribus ora,
 Ceu rosa ipumigenæ tincta cruore Deæ.
 Quid niueos referam digitos? quid eburnea colla?
 Vnica uirgineis eminet ESTRA choris.
 Mœnalis arctoum quotquot uidet ursa per axem.
 Quotquot alit Viader, Bobera quotquot alit.
 Digna uiro tali coniunx, uir coniuge dignus,
 Ille suæ Nymphæ competit, illa proco.
 Ambo pares generis fama uirtutibus ambo.
 Et memorabilibus claret uterq; bonis.
 Mutuus ergo duos cum copulet ardor amantes,
 Tu quoq; fausta pio uota precare roro.
 Hinc Amaranthæo connexam flore coronam
 Ad sacra Cephisi flumina, trade uiro.
 (Altera florilegis nam cepit ferta Napæis)
 Talia mox flexo subijce uerba pede.
 Salue Sponse recens ô sponsa nouissima Salue,
 O duo quos casto iungit amore Deus.
 Grata Deo res est homines ratione creatos,
 Consimiles aliqua uiuere parte Deo.
 Cumq; sit is castus uetitoq; nec æstuet igne,
 Hoc decus humanum pectus habere iubet.
 Nam sibi conformem cum finxit imagine gentem,
 Primaq; mortali tradidit orsa gregi:

Mentibus impressit diuinæ semina mentis.

Atq; sua iussit uiuere lege suos.

Victaq; ne rapido succumbant pectora motu,

Et laxent flammis fræna petita suis .

Dulcia constituit socialis fœdera lecti,

Vnus ut in geminis mentibus esset amor.

Integra quo casti seruentur iura pudoris ,

Et rata sint humili uota relata fide .

SALVE Sponse recens ô Sponsa nouissima SALVE,

O duo quos casto iungit amore Deus .

Magna decent uestras laudum præconia tædas,

Castus ubi uestro pectore flagrat amor .

At Deus his ceptis aspiraret amoribus author,

Ac bene coniuncti prouehat orsa thori.

Sic bene sponse tibi, tibi sic bene sponsa secundet

Cepta Deus, facitis dum sua iussa Deo .

Dum uaga lasciua fugitis consortia uitæ ,

Qua sathan immundas gaudet habere domos .

Legitimo uestras frenatis & ordine flammæ ,

Quem Lex prima Deo sic statuente dedit.

Quo Deus agnosci, recoli, sibi uota referri,

Quo uult effusas pondus habere preces.

Ista suæ mentis manifesto prodidit ore

Signa, uoluntatis prodidit ista suæ .

SALVE Sponse recens ô Sponsa nouissima salve,

O duo quos casto iungit amore Deus .

Fausa precor uobis sint fœdera, quæ Deus ipse

Sanxit, & his castum se probat esse Deum .

Cedite mendaci turgentes carmine uates:

Castus an impuro carpitur igne Deus?

Induit an niuei fallacia cornua tauri?

Aureus an molles occupat imbre sinus?

An uines

An niueas plumas niuei sibi sumit oloris?
 Aut sibi mentiti uendicat ora uiri?
 Non ita, non tali feruescit amore, potestq;
 Nil Venus in castum iuris habere Deum.
 Odit enim turpi raptata libidine corda,
 Castaq; perpetuo castus amore fouet.
 His bona sublimi largitur munera cœlo,
 Hæc finit attractis merfa perire malis.
 Obuia quod uiuis testantur damna querelis,
 Tota quibus patrij fluctuat ora soli.
 Idq; probant multis antiqua uolumina factis,
 In scelus ultrices numen habere manus.
 Succubuit uasto demersus in æquore mundus,
 Creuit ubi uitij tetra libido suis.
 Quinq; suis uersæ perierunt cladibus urbes,
 Sustulit immundas iudicis ira domos.
 Exul erat Dauid, patrium petit ense cruorem.
 Filius, admissum soluit uterq; scelus.
 Gens inimica Dei uictoricibus occubat armis
 Benlamin, & multo sanguine supra luit.
 Deniq; per totum circumfer lumina mundum
 Ipse quibus cunctis lumina pascit habet.
 Ecce iacent Thebæ, iacet altæ gloria Spartæ,
 Ora iacet Priami Cecropis ora iacet.
 Vix ubi sunt ueteris cinerosa cadauera terræ,
 Vixq; manet tanto nominis umbra loco.
 Sæuit in obscœnas ultrix fortuna cohortes,
 Quotquot in hoc seruens crimen adegit amor.
 SALVE Sponse recens ô Sponsa nouissima salue,
 O duo quos casto iungit amore Deus.
 Ponite tristitiam uestro fauet æquus amor
 Cum quoq; consimili flagret amore Deus,
B iij. Vtq;

¶ caret tritio, uitium sic punit acerbe,
¶ fera testantur facta relata modo.
Quisquis es o hominum flammantes reprime motus,
Sanctaꝝ præsentis iussa uerere Dei.
Qui tua uult castis ardescere pectora flammis,
Nec pia legitimi spernere iura tori.
Ille Deus uastus qui cladibus opprimit urbes,
Aequat & inculto ditia regna solo:
Te quoꝝ legitimis astringit amoribus, ipse
Castus enim casta uult pietate coli.
¶ Vult geminum sancto connecti fœdere corpus,
Atꝝ suam casta crescere prole domum.
Cœlibe nec uita (ceu tetro cincta cucullo
Turba facit) uetiti semen amoris ali.
Heu furor est sancti contemnere fœdera lecti,
Atꝝ Deo uetitis uelle placere toris.
Scilicet æterni sic dona petuntur Olympi,
Scilicet hoc cœli tramite constat iter.
Si nisi quos mendax operis fiducia saluat
Nemo beatus erit; Nemo beatus erit.
Salue Sponse recens o Sponsa nouissima Salue,
O duo quos casto iungit amore Deus.
Ecce placet Domino uestræ coniunctio uitæ,
Vos igitur curæ quis neget esse Deo?
Gratulor hæc uobis faultrici commoda mente,
Legitimumꝝ thorum, propitiumꝝ Deum.
Parta quies uobis fractus licet irruat orbis,
Plaudite; nam uobis est modo parta quies.
Corda gerant aliꝝ tetrīs obnoxia flammis,
Cœlibe dum carpunt gaudia uana toro,
Sæuaꝝ multiplici cumulent sibi damna dolore,
Ardet ubi uindex iudicis ira Dei:

Dulcia

Dulcia legitimæ uos carpite gaudia uitæ,
Vnius ac certa uiuite sede tori.
Mentibus & castis diuina capeffite iussa,
Sufficiat uobis posse placere Deo.
Quod superest grati partas agnoscite dotes,
Et sua cœlesti soluîte uota patri.
Tuq; tori sociam grato complectere corde,
Nosce tibi partum Sponse uenuste bonum.
Ante tuæ quamuis fuerit fors aspera sorti,
Quando tuas uictrix flamma subegit opes:
Cuncta tamen rursus tibi rident omine fausto,
Iamq; redit maius quàm fuit ante bonum.
Ecce Deo dulcem nunc suscipis auspice Sponsam,
Ac subit amplexus casta puella tuos.
Quæ tibi mœstificis exoluet pectora curis,
Et solitam blando leniet ore crucem.
Hac socia mœsto cedent tibi nubila uultu,
Hac socia ueteres mox reparabis opes:
Hac socia dulci crescent tibi germina lecto,
Filioliq; pñ filiolarq; piæ.
Hæc socia pleno crescet tibi copia cornu,
Spe modo damna leuans pristina fide Deo.
Fide Deo, pectus mordacibus exime curis,
Sis patiens, grates ferq; referq; Deo.
Vtq; Dei natus sibi partam sanguine Sponsam
Diligit, & in corde ministrat opem:
Sic tibi perpetuo Sponsæ cor flagret amore,
Sit tibi cura tui in tibi cura tuæ.
At tu præstanti noua nupta futura marito
ESTHRA, tibi socio grata fruare uiro.
Solue Deo grates & castum nosce maritum,
Viue Deo, capiti uiue deinde tuo.

. Cuius numerentur sæcula tratis ,
 Sic tibi sint nullo uota caduca modo .
 Salue Sponse recens ô Sponsa nouissima salue ;
 O duo quos casto iungit amore Deus .
 Viuite dilecto sociatę fœdere mentes ,
 Ac dominum puro corde timete Deum .
 Aurea sic uestris florebit gratia tædis ,
 Stabit & unanimi pax bene fulta toro .
 Dulcia sic fausto ducetis pignora lecto ,
 Clareat ut uestrum tempus in omne genus .
 Hæc eadem ueteres tibi uota precantur amici ,
 Leucorea Phœbum quotquot in urbe colunt .
 Vtpote Ramsbeccus Bilibaldus , & Osius inde ,
 Dulce cui noster dicat Apollo melos .
 Deniq; Sybetus, Fulland & carminis author ,
 Quos potes alterius finitris habere loco ,

Hæc ubi facundo mandata peregeris ore ,
 In tua festino tecta recede gradu ;

Pro memoria temporis quo celebratæ sunt nuptiæ
 faciebam hoc distichon.

Sol Vbi Vñebat ELVVlaLes VñlCe plCs
 HelMerlCl sVblt Virgo VenVsta toros .

F I N I S .

2207607

1

1911

